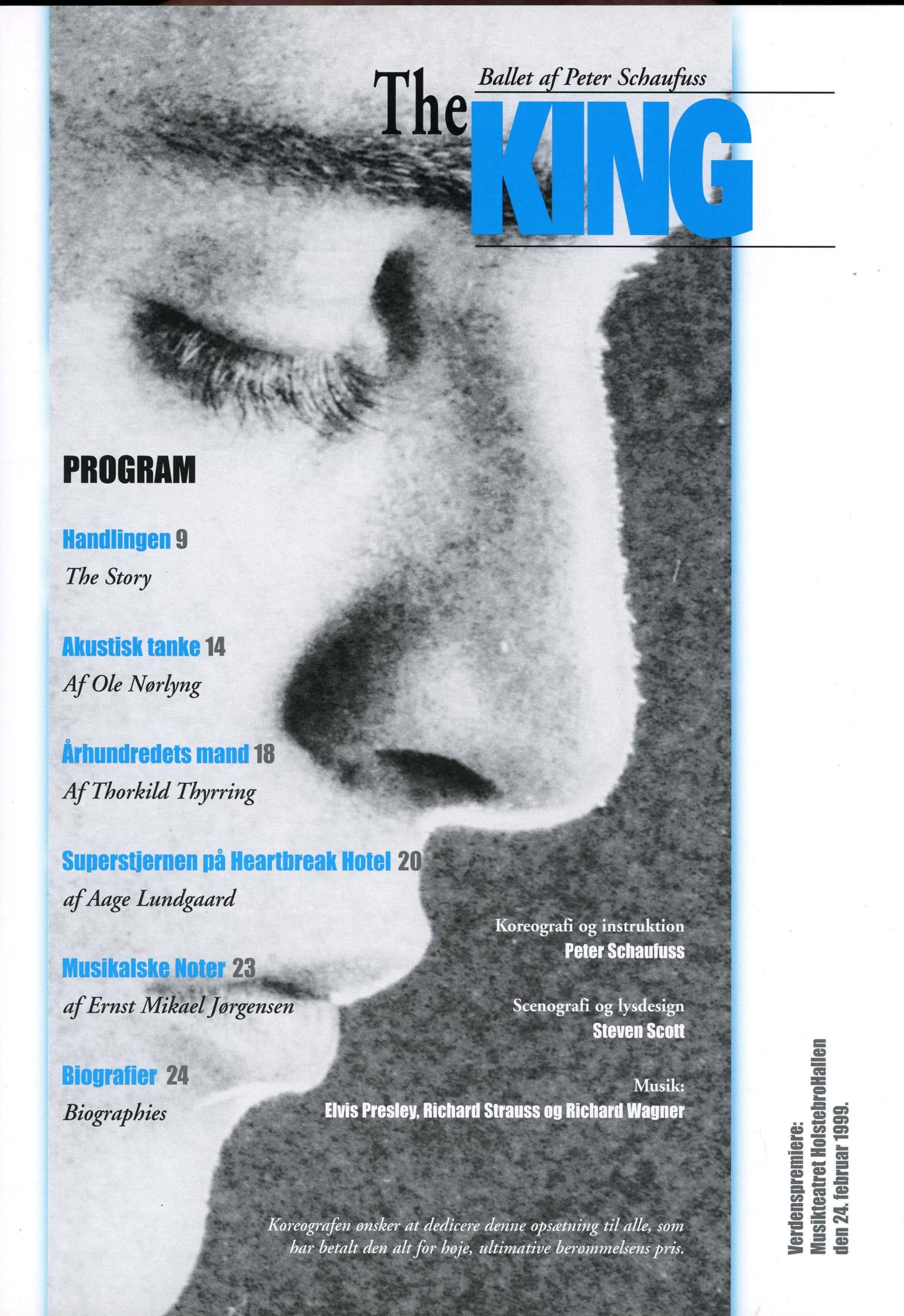

Peter Schaufuss Balletten

THE KING

The *Ballet af Peter Schaufuss* **KING**

PROGRAM

Handlingen 9

The Story

Akustisk tanke 14

Af Ole Nørlyng

Århundredets mand 18

Af Thorkild Thyrring

Superstjernen på Heartbreak Hotel 20

af Aage Lundgaard

Musikalske Noter 23

af Ernst Mikael Jørgensen

Biografier 24

Biographies

Koreografi og instruktion
Peter Schaufuss

Scenografi og lysdesign
Steven Scott

Musik:

Elvis Presley, Richard Strauss og Richard Wagner

*Koreografen ønsker at dedicere denne opsætning til alle, som
har betalt den alt for høje, ultimative berømmelsens pris.*

Verdenspremiere:
Musikteatret HolstebroHallen
den 24. februar 1999.

Forord

Danmark har stolte ballettraditioner. Vi er både kendt for vores bidrag til den betagende klassiske ballet, de spændende og udviklende opsætninger af moderne ballet og ikke mindst vores mange fine balletkunstnere.

Derfor skabes der helt naturligt store forventninger, når en af Danmarks mest markante balletkunstnere gennem de sidste mange år, Peter Schaufuss, skaber sit eget internationalt turnerende balletkompagni.

Jeg er ikke i tvivl om, at alle fra Holstebro til Paris har store oplevelser i vente. Den kombination af kraft og ynde, der kendetegner Peter Schaufuss' dans og fortolkninger, kan ikke undgå at begejstre.

Til lykke til Holstebro og Ringkjøbing Amt med det flotte projekt og held og lykke til Peter Schaufuss Balletten.

Elsebeth Gerner Nielsen
Kulturminister

Peter Schaufuss om

The KING

Velkommen til aftenens forestilling, THE KING, inspireret af Elvis Presleys korte, dramatiske liv.

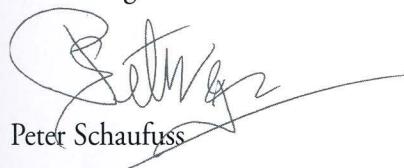
THE KING er ikke en biografisk gengivelse af stjernens liv og levede, men han har givet inspiration til en beretning om den pris, stjerner må betale for deres geniale talent og medfølgende berømmelse, for at opnå idolstatus.

THE KING OF ROCK'N' ROLL, dette århundredes måske største entertainer, har lagt stemme og musik til beretningen.

Elvis Presleys talent var stort, hans flid og arbejdskomani ikke mindre, idet der eksisterer ca. 460 indspilninger med hans produktioner fra de aktive 25 år af hans liv. Af disse har jeg foretaget et næsten kronologisk valg, der beskriver udviklingen fra den professionelle musikalske fødsel, ungdom, udfoldelse, succes og modning til nedtur og destruktion.

Forestillingen skal også opfattes som et bud på, hvordan man kan placere sangen og teksten i en musical med dansekunstens koreografi og trin. Jeg har bestræbt mig på at skabe en forestilling, som udfylder det nye begreb DANSICAL og håber, at De vil få en ny og interessant teateroplevelse.

God fornøjelse!
Med venlig hilsen

Peter Schaufuss

Peter
Schaufuss
about
The KING

Welcome to the evening's performance of THE KING, inspired by Elvis Presley's short, dramatic life.

THE KING is not a biographical rendering of the star's life and lifestyle, but these have given inspiration to an account of the price that the star had to pay for his genius and talent and the accompanying fame in order to obtain idol status.

THE KING OF ROCK'N' ROLL, perhaps this century's greatest entertainer, provides the voice and the music to the account.

Elvis Presley's talent was great, his diligence and addiction to work just as great, so that there exist c. 460 recordings of his productions from the active 25 years of his life. From these, I've taken a virtually chronological choice which describes the development from professional birth, his unfolding, success and maturity to his downturn and destruction.

The production should also be taken as how one can take the song and the text in a musical with the art of dance's choreography and steps. I have endeavoured to create a performance which fulfils the new term DANSICAL and hope that you will have a new and interesting theatre experience.

The choreographer wishes to dedicate this production to all who have paid the too high and ultimate price of fame.

Hovedpersoner

Main Characters

Elvis

MUSIKALSK FORLØB

Akt 1

Also Sprach Zarathrusta (Strauss)	1
My Happiness	2
That's All Right, Mama	3
Shake, Rattle & Roll	4
Blue Suede Shoes	5
Love Me Tender	6
Down By The Riverside	7
Jailhouse Rock	8
Trouble	9
Steadfast, Loyal And True	10
Wooden Heart	11
Big Boots	12
Can't Help Falling In Love	13
In My Way	14
Lonely Man	15
Where Do You Come From?	16
Girls Girls Girls	17
It Hurts Me	18
Viva Las Vegas	19
That's Someone You Never Forget	20
If I Can Dream	21

Akt 2

Love Me, Love The Life I Lead	22
Fool -Fool	23
You Are Always On My Mind	24
My Boy	25
American Trilogy	26
It's Easy For You	27
Liebestod (Wagner)	28
Are You Lonesome Tonight?	29

The King - Kongen

The King

Alter egoet

The Alter Ego

Hans elskede mor

His Beloved Mother

Hans kærlighed og hustru

His True Love And Wife

**Selvforsvareksperten,
hendes elsker**

Self-defence Expert,
Her Lover

**Filmstjernen og en af Kongens
mange kærester**

The Filmstar And One Of The
King's Many Lovers

Gospel

Gospel

Frustrationen

Frustration

**Piger, kærester, kammerater,
bodyguards o.s.v.:**

Peter Schaufuss Balletten

Girls, Lovers, Friends, Bodyguards
etc - The Peter Schaufuss Ballet

The King - handlingen

The King - the story

AKT 1

Den professionelle solopgang af The King

En stjerne fødes - leve Kongen

The King og hans elskede mor

Den første TV-optræden og idoldyrkelse

The King og hans kammerater

Hans elskede mor

Gospels store indflydelse på Kongens karriere

Rock'n' Roll, symbolet på idolet

Kammeraterne, bodyguards

Afskeden før militærtjenesten

Ved militæret i Tyskland

The King ser sin kærlighed tage afsked med sin far, der er officer i hæren. Han overtales til at lade sin 14-årige datter acceptere Kongens invitation til ophold i sin bolig.

Pigen og Kongen forelsker sig

Pigens, hustruens ensomhed

En moderne Apollo

Kongen gør sit valg

Piger, piger, piger, han nyder dem

Pigen føler sig ensom og fanget i Kongens bolig, men viser interesse i det private selvvars lærer

The King og filmstjernen

Hans elskede afdøde mor er svær at glemme

Kongen er tilbage efter års fravær. Leve Kongen!

AKT 2

The King er magtesløs over for sit eget misbrug

Han indser sin egen dumhed, og kammeraterne og bodyguards forsøger som sædvanligt at hjælpe

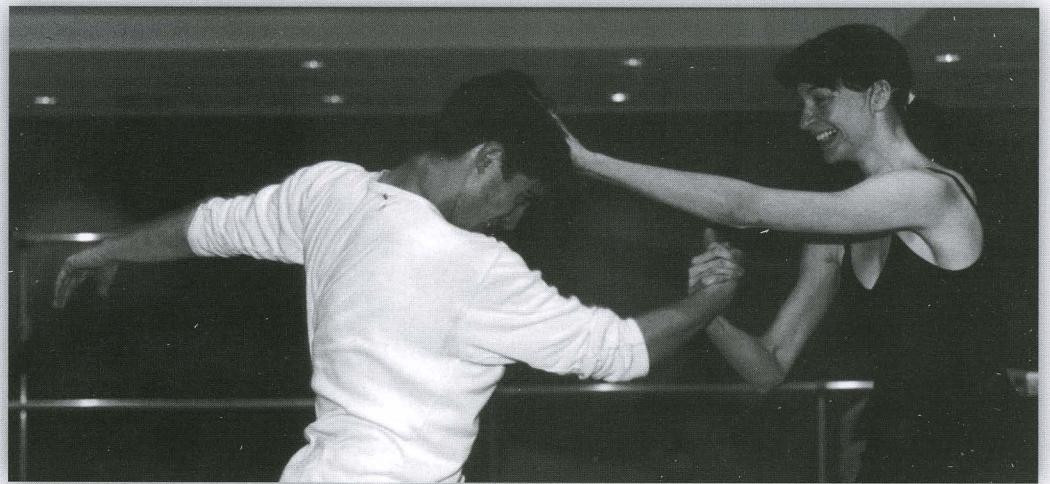
The story

Act 1

The professional sunrise of the King
A star is born - long live the King
The King and his beloved mother
The first TV performance and idol worship
The King and his friends
His beloved mother
Gospel's great influence on the King's career
Rock'n' Roll, the symbol of the idol
Friends and bodyguards
Departure for military service
With the military in Germany
The King sees his loved one say goodbye to her father, who is an army officer. The King manages to persuade the father to let his 14 year old daughter accept the invitation to stay at his house
The girl and the King fall in love
The girl's, the wife's, loneliness
A modern Apollo
The King makes his choice
Girls, girls, girls - he enjoys them
The girl feels lonely and trapped in the King's house, but shows interest in his private self-defence teacher
The King and the filmstar
His beloved dead mother is hard to forget
The King is back after years away. Long live the King!

Act 2

The King is powerless over his own abuse
He is aware of his own stupidity, and his friends try, as usual, to help
The girl, the wife, leaves him for the self-defence teacher and leaves him totally to his own partner
The father's, manager's, bodyguards' and friends' frustration over their helplessness regarding the King's lifestyle and self-destruction
The King refuses help by showing his genius and talent for entertaining
Self-destruction, self-awareness
The journey back to his beloved mother's womb

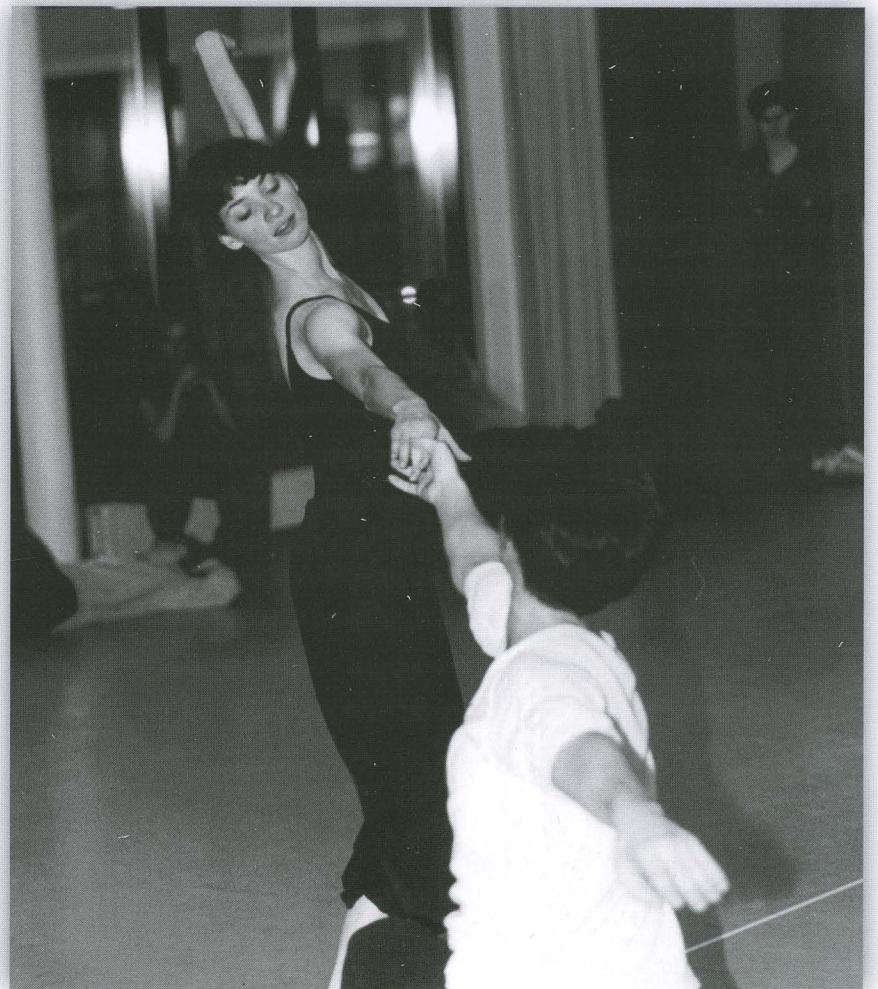

Pigen, hustruen forlader ham med selvforsvarslæreren og overlader ham
helt til hans egen partner

Faderens, managerens, kammeraternes og bodyguards frustration over, at
de er hjælpeløse over for kongens livsstil og destruktion

The King afviser hjælpen ved at henvise til sit geniale entertainertalent
Selvdestruktion, selverkendelse

Rejsen tilbage til den elskede mors skød

Akustisk tanke

af Ole Nørlyng

"Lidende og stor".

Med disse to ord karakteriserer den store tyske forfatter Thomas Mann i et essay komponisten og digteren Richard Wagner - en skikkelse som ikke blot synes at inkarnere hele forrige århundredes romantiske idealisme og pessimisme, men enhver stor kunstnerpersonlighed med dens kompromiløshed, dens kampe og dens sammenbrud. På den ene side har vi i Wagners liv og værk en titanisk stræben og en sanselighed af helt nye dimensioner, og på den anden side en sådan overflod af konflikter af æstetisk, social og psykologisk art, at den samme Wagner var besat af tanken om forløsning. Således kan Thomas Mann betegne Wagners værk som et udtryk for længslen efter forløsningens oratorium.

Operaen "Tristan og Isolde", der er et resultat dels af mødet med Schopenhauers filosofi og dels af hans ufuldbyrdede kærlighed til Mathilde Wesendonck - en formidabel interferens mellem liv og tanke - er det flammende kærlighedsblus, som stråler fra det 19.århun-

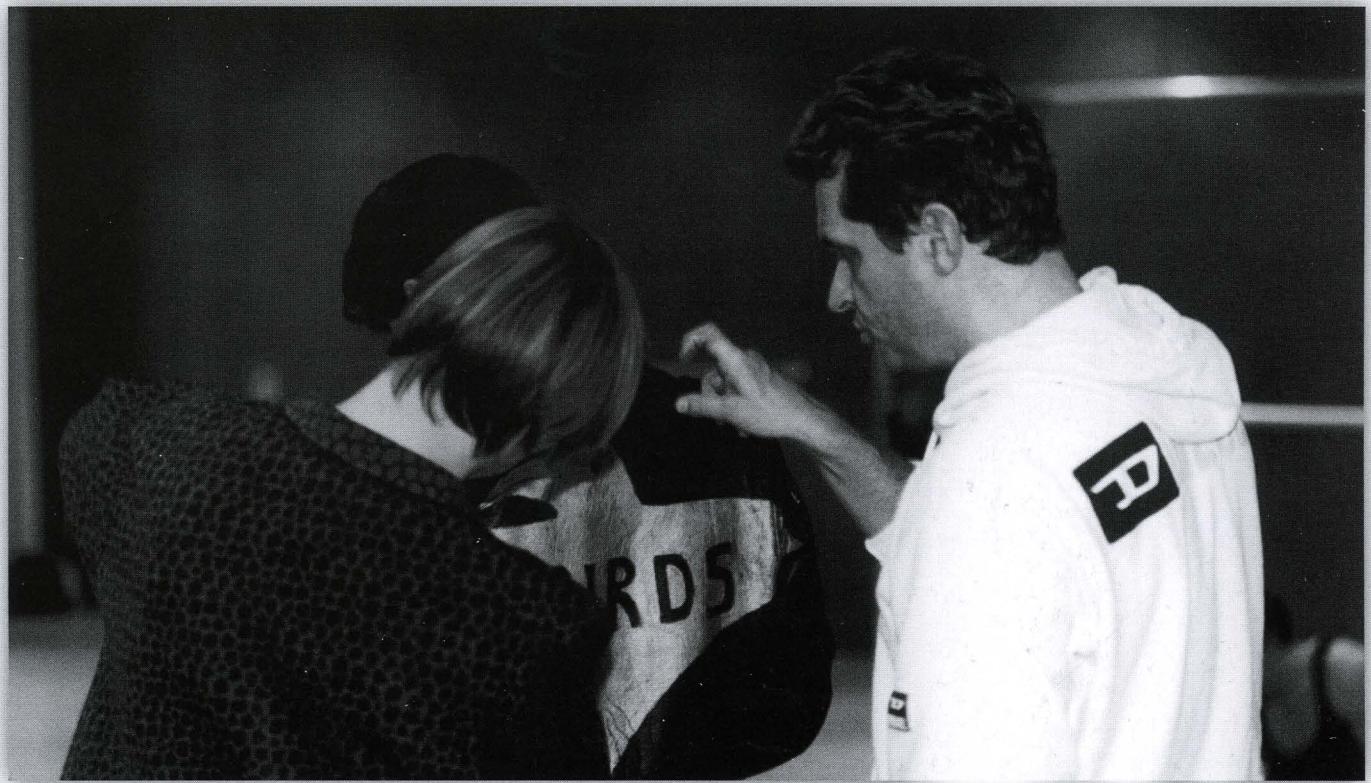
dredes katedral. Operaen har altid haft kultstatus, og ikke mindst har operaens afslutning - Isoldes såkaldte Liebestod - stået som det ultimative udtryk for den tanke, at kun døden kan give tilværelsen den endelige afslutning og dermed bringe fred.

Liebestod skal ses som en konsekvens af de filosofiske, de sociale og de psykologiske konflikter, vi er underlagt. Den drivkraft, der fører Isolde - og os - frem til Liebestod, er kærligheden. Og for at vi ikke skal være i tvivl, har Wagner selv fortalt, hvad han forstod der ved:

"Kærligheden i den totale virkelighed er kun mulig inden for seksualiteten. Kun som mand og kvinde kan menneskene elske mest virkelig, medens al anden kærlighed kun er en af denne afledet, fra denne stammende, i relation til denne værende eller kunstigt dannet efter denne som mønster."

Wagner fører al kærlighed tilbage til det seksuelle, en kraft der er ligeså stærk som den er konfliktfyldt. Musikalsk lykkes det med afslutningen af "Tristan og Isolde" at skabe et akustisk billede på konflikternes oplosning og transformation ved musikalsk at lade de kromatiske spændinger og 7.trins septimakkords komplicerede krav til dissonansopløsning finde endelig form. Der er tale om en befrielse og forklarelse snarere end en egentlig død. Konflikternes transformation til ren, lysende kærlighed.

Tysk musik i forrige århundrede var i høj grad gen-nemstrømmet af filosofisk tænken. Efter Wagner tog Richard Strauss udfordringen på dette område op, og hans mest ambitiøse værk, der eksemplificerer ideen om at tonesætte filosofi, er tonedigtet "Also sprach Zarathustra", inspireret af Fr. Nietzsches profetiske og dunkle værk af samme navn. Som hos Wagner

drejer det sig her om akustisk tænken, om med musikalske midler at skildre fundamentele elementer i vor tilværelse. For Nietzsche drejede det sig om at proklamere et nyt menneskes fremkomst - et Übermensch - og Richard Strauss vælger at lade sit værk åbne med en spektakulær skildring af natur ved solopgang. Som musikalsk gestaltning af alting hører vi i stigning C G C - en musikalsk celle så enkel og minimal som naturens mindste del: Atomet. Umiddelbart herefter følger konflikten dur/mol som voldsomme akkordslag i hele orkestret, videreført af rytmens tilsynekomst i form af paukernes udhamring C G C. Hele det indledende afsnit kulminerer i et gigantisk C-dur for fuldt orkester og stort orgel.

Som Liebestod har også dette stykke musik ikke mindst på grund af en berømt science fiction film fået kultstatus og dermed også løsrevet sig fra sin egen sammenhæng for derudover at kunne tjene som klanglig illustration i mange forbindelser ud over operaen og koncertsalen.

Benyttede indspilninger

Richard Strauss: Also sprach Zarathustra, Berliner Philharmonien, dirigent Sir Georg Solti

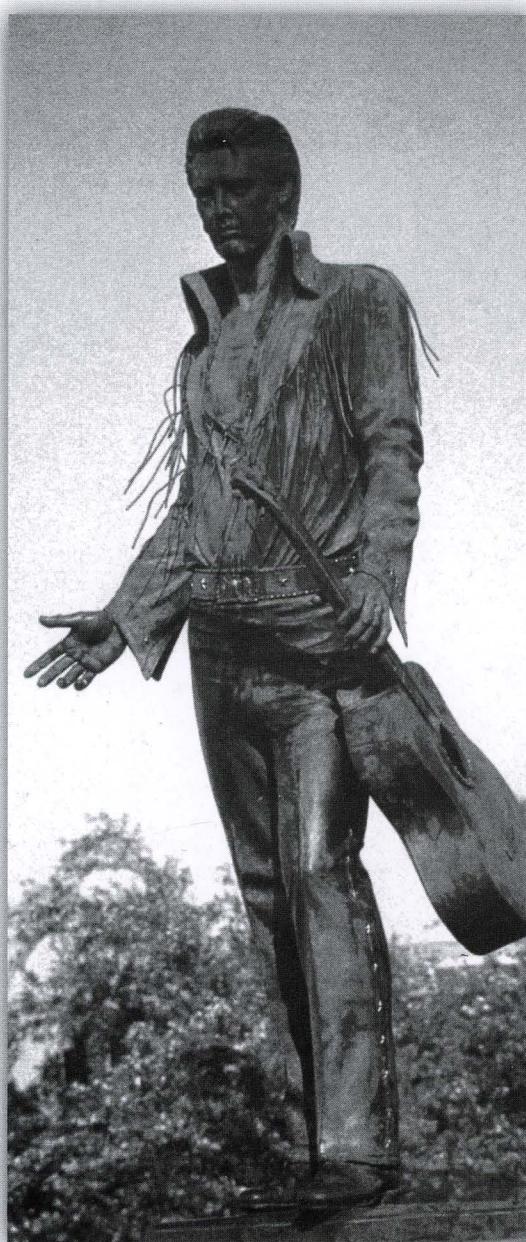
Richard Wagner: Liebestod fra Tristan og Isolde, Berliner Philharmonien, dirigent Herbert von Karajan

Århundredets mand

af Thorkild Thyrring

Jeg troede det var løgn! Min storebror havde lånt en plade med hjem af en klassekammerat, der havde været i USA, og på mine forældres Hi-Fi anlæg hørte jeg "det" første gang. Jeg lå og legede med biler, naturligvis, på gulvtæppet, og lyden af LP'en flænsede ud i den store stue i vores hus.

Det var langt, langt fra det, jeg var vant til at høre blive spillet ved, som det hed, selskabellige sammenkomster i hjemmet.

Den første sang, der ramte mig, var READY TEDDY, rock'n' roll i femte gear, hvor mannen, der sang, "kastede" rundt med sin stemme og lød helt utrolig vild og fræk. Jeg slap mine legetøjsbiler og fik fat i LP-covered og her kom så IMPACT NO. 2. Billedet forestillede en flab af Guds nåde stående i profil med hovedet løftet som sang han til himlen og en overvældende udstråling af dimensioner. Min umiddelbare reaktion var: Man kan ikke både lyde sådan og se sådan ud og slippe godt fra det.

Så var det, at næste nummer startede, og en stemme af utrolig nærhed sang en sang, som jeg med mine stærkt begrænsede engelsk-kundskaber fra tredje klasse kunne se hed: OLD SHEP. Jeg forstod som sagt næsten intet af ordene, men stemmens intensitet i denne "Ballad Song" var lige så rammende som den første var vild.

Jeg hørte den plade til hudløshed, jeg havde den med i skole, hvor den blev spillet i sanglokalet, med en næsten total uvidenhed fra den måbende skare af tilhørere og stærkt løftede øjenbryn fra læreren.

Jeg fortalte, at han var det helt store i Amerika, det tog jo sin tid dengang, før pladeudgivelser kom her til landet, og jeg kunne se selv hos mine klassekammerater en vis tvivl, da jeg deklamerede, at han var bare "The Must". Det er jo nemt at se i bakspejlet, at Elvis var og er "The Must". Salgstallene, berømmelsen og den stadige strøm af artikler, shows og fascinationen af fænomenet taler så tydeligt et sprog, at der ikke er nogen, der når ham til

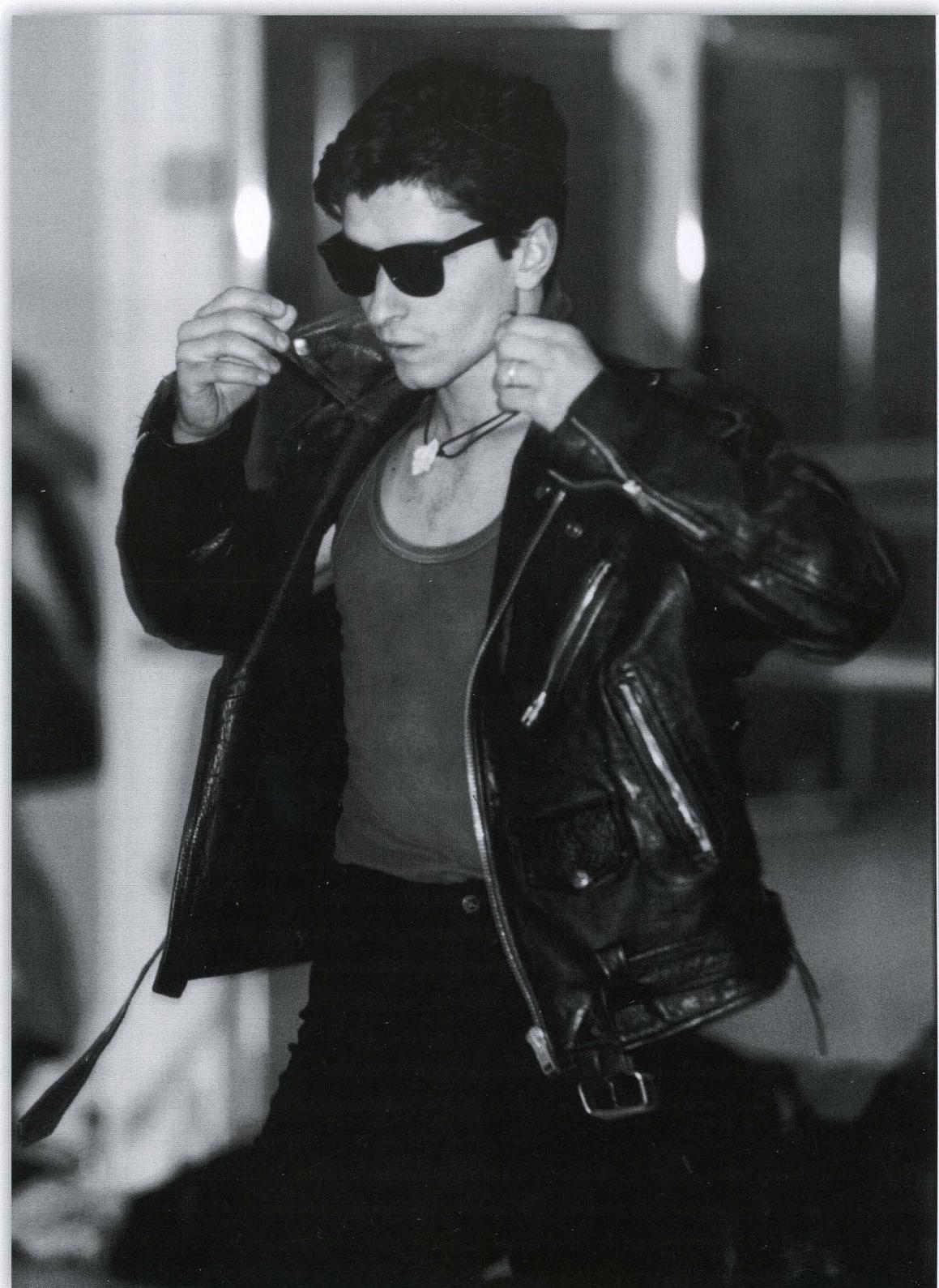
sokkeholderne.

For få år siden udgav Life Magazin i USA en "Special Edition" på 40 sider som Tribute to Elvis, hvori de i lederartiklen undskyldte, at de ikke havde "forstået" ham fra starten.

Samme år havde en stor, borgerlig avis i Danmark Elvis på forsiden under overskriften "Århundredets Mand" efterfulgt af en hel sektion omhandlende alle aspekter af hans

karriere og konkluderede, at han uden tvivl var dette århundredes største kulturfænomen.

Og det var jeg ikke i tvivl om fra det øjeblik, jeg oplevede ham første gang. Egentlig mener jeg, at hvis man ikke kan høre, hvad hans stemme kommunikerer, må man søge hjælp hos en ørelæge!

Superstjernen PÅ Heartbreak Hotel

Af chefredaktør Aage Lundgaard, Århus Stiftstidende

Den helt store kunst - den, der rykker og trækker og holder sig og kan nydes i alle lande til alle tider - skabes sjældent i hygge og behag, men ofte i konflikt, modsætninger, stress og smerte. Ingen har måttet sande det mere hårdhændet end Elvis Presley - denne mærkelige kultfigur, "The King of Rock'n' Roll", der blev alle tiders mest tilbedte og styrrende rige idol, mens hans liv smuldrede.

Manden med millioner af fans over hele kloden døde af ensomhed på sit badeværelsesgulv i Graceland-fæstningen den 16. august 1977. "Han blev kun 42 år", skrev medierne, men det var et Guds under, at han holdt så længe i en showbusiness-karriere med så megen succes, så mange dollars, så meget pres, så mange kvinder og så mange stoffer.

POOR BOY

HAN var en fattig knægt, født i provinshullet Tupelo i Mississippi og opvokset i Memphis, Tennessee - en stor, grim, skrammet, vildt fascinerende sydstatsby med bomuldshandel, racemodsætninger og musik - ikke mindst den hvide gospel og den sorte blues. Elvis var en meget genert dreng, lidt famlende og kejtet, og intet i hans barndom tydede på, at han ville blive noget særligt. Men i hans sind groede en voldsom ambition om at komme væk fra fattigdommen og et brændende ønske om at blive superstar.

BLUE SUEDE SHOES

FRA NATURENS HÅND var han udstyret med en stor sangstemme og en ufattelig musicalitet. Han var enormt optaget af musik, og

han slog ørerne ud, også når han luskede rundt i de sortes musikkubber på den knap så pæne Beale Street Memphis. Blandt andet B.B. King husker den "mærkelige, hvide dreng", der som en ung mand også begyndte at se aparte ud med langt hår, bakkenbarter, lyserød skjorte, sorte bukser og ruskindssko. I den stærkt race-opdelte by viste Elvis den åbenhed, der skulle til for at fusionere den hvide pop og country, den både sorte og hvide gospel og den kulsorte blues og rhytm'n'blues.

SHAKE, RATTLE AND ROLL

MAN KALDTE det rock'n' roll, og resultatet var en i bogstaveligste forstand øredøvende kulturrevolution, der midt i 50'erne fejede hen over de lidt stivbenede Forenede Stater og siden bredte sig verden over. Elvis Presley blev en berømthed af et format, menneskeheden aldrig før havde oplevet. Hans musik, hans udseende og hans vilde sceneoptræden ændrede musikbegreberne fuldstændigt. "Før Elvis var der ingenting", sagde John Lennon.

HEARTBREAK HOTEL

DET SÅ så lyst og lykkeligt ud, og allerede som 20-årig skovlede Elvis penge ind i et næsten abnormt omfang. Alt tyder på, at han havde det godt i de første år, men han var tidligt dodeligt bevidst om succesens pris: Om presset, forventningerne, frygten for fiasko, faren for nedtur, ansvaret, rygklapper-ulideligheden, manglen på normale menneskelige relationer, ensomheden på de endeløse rækker af hotelværelser.

LONELY MAN

FOR GANSKE vist var Elvis præget af en voldsom vilje og høj arbejdsmoral, men i hans natur var der også mere skrøbelige sider. Han var nervøs, rastløs og lidt mistænksom. Han var beskeden og høflig, men kendte sit eget værd og havde tidligt tendens til selvcentrering og egoisme. Han var på mange måder en intelligent, munter og fin fyr, men i hans sind var der et stort drop af melankoli, og hans ensomhedsfølelse blev faretruenet forstærket, da hans mor, Gladys Love, døde i 1958,

kun 46 år gammel - nedbrudt af bekymring for sønnen, af nervøsitet over den voldsomme succeslavine og af spiritus. Gladys var måske det eneste menneske, der fuldt ud forstod Elvis, og som han selv nærede en ubetinget kærlighed til. Hun kendte hans komplekse personlighed og forudså formentlig katastrofen.

IT'S NOW OR NEVER

DET ER alt det, vi kan høre på Elvis Presleys plader, hvis salg for længst har slået samtlige rekorder og nu ligger skønsmæssigt på 1,4 milliarder eksemplarer. For mens Elvis aldrig i sit liv skrev en linie til en selvbiografi og aldrig sagde noget som helst af betydning offentligt - han gav knap nok et interview i sin lange karriere - så udleverede han det hele gennem sin musik: Vi kan høre den unge rå, gå-på-fyr i de tidlige rock-numre, men også hans længsel efter varme og kærlighed. Vi kan høre den smarte tempo-hitmager i 60'erne, men også den mere modne og vemodige fortolker af udødelige sjælere. Og vi kan smerteligt høre den sørgmodige, 40-årige mand i 70'ernes skilsmissesballader - men også en dejlig macho, der ind imellem glimter af livslyst og humor.

TROUBLE

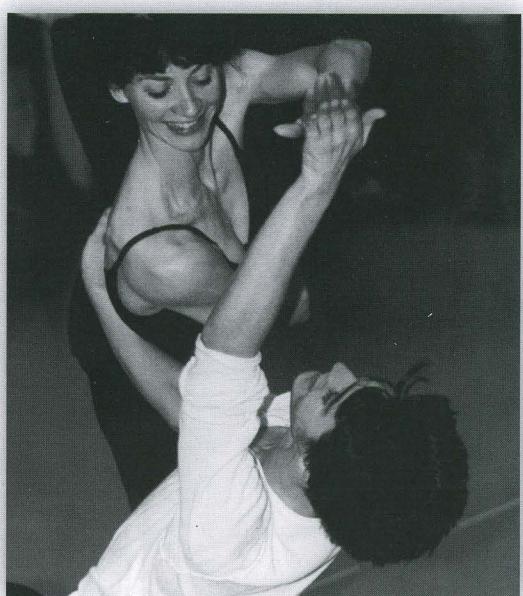
FRA DEN voldsomme start i 1950'erne til de allersidste optagelser fra juni 1977 giver Elvis alt, hvad han kan. Og trods et både psy-

kisk og fysisk totalnedbrud samt et medicinmisbrug, der i de seneste tre - fire år af hans liv er helt ude af kontrol, bevarer han sin store stemme, sin eminente musikalske timing og sit knivskarpe touch til selv den mest banale poptekst. Elvis ved, at han er på vej til at slå sig selv ihjel, men det fascinerende og også hjertegribende er, at han kæmper for sig selv, sit repertoire og sit elskede publikum til det sidste.

ARE YOU LONESOME TONIGHT?

"ARE you lonesome tonight? I was, and I am", siger han for en gangs skyld uforvarende ved en af sine allersidste koncerter, og optagelsen var aldrig sluppet igennem hans management og business-censur, hvis han ikke var død et par måneder efter. Men for hans fans var det egentlig ikke nogen nyhed. De havde hørt det for mange år siden - og måske var ensomheden der allerede, da han en sen lørdag aften i juli 1954 gav den version af den sorte Arthur "Big Boy" Crudups "That's All Right, Mama" i den kombination af blues og country-rytme, som væltede vor klode.

"Han fandt min længsel", sagde en kvindelig fan ved Elvis' død, og det er måske den allerbedste forklaring på, at også vore efterkommere vil blive ved og ved med at høre Elvis - også om 100 år, når han er blevet "klassisk musik", og næsten alt andet er glemt.

MY HAPPINESS

Efter blot at have væretude af skolen i nogle få uger besluttede Elvis at prøve lykken i pladebranchen. Han gik ned til det lokale pladestudie i Memphis og indspillede to sange for sine egne penge. Legenden fortæller, at pladen var til hans mor, men i dag ved vi, at det er meget sandsynligt, at han håbede, at folkene i SUN Studiet ville opdage ham.

THAT'S ALL RIGHT

Et år senere blev Elvis' drømme opfyldt, da studiets ejer, via guitaristen Scotty Moore, kontaktede ham. I studiet gik det trægt, indtil Elvis og bassisten Bill Black pludselig begyndte at frolle rundt med Arthur Crudups gamle blues nummer THAT'S ALL RIGHT. I løbet af få uger blev Elvis en lokal berømthed.

SHAKE, RATTLE & ROLL

I de efterfølgende 18 måneder turnerede Elvis sydstatene tynde, og med kun få pladegivelser bag sig brugte han, som så mange andre, tidens store hits til at fyde shower op. Bill Haleys hit SHAKE, RATTLE & ROLL væltede i Elvis' version salen HVER gang.

BLUE SUEDE SHOES

Da RCA havde overtaget Elvis' kontrakt fra SUN Records, var der så meget tvivl om, hvorvidt HEARTBREAK HOTEL overhovedet var et hit, at man skyndte sig at lave en cover version af Carl Perkins' nye single BLUE SUEDE SHOES. Imidlertid blev HEARTBREAK HOTEL det helt store gennembrud, og Elvis' version af BLUE SUEDE SHOES blev derfor aldrig udsendt som single. I dag er både Perkins' og Elvis' version at betragte som klassikere.

LOVE ME TENDER

Da Elvis første gang trådte ind i SUN Studiet, havde han aldrig sunget en hurtig sang. Han drømte om at blive crooner ganske som Bing Crosby, Dean Martin, Bill Kenny eller Roy Hamilton. Titelsangen til hans første film, LOVE ME TENDER, fik også denne drøm til at gå i opfyldelse.

DOWN BY THE RIVERSIDE

Gospel musik var en afgørende del af Elvis' baggrund, og han ønskede at sygne disse sange i selskab med venner og andre musikere, som det sker her.

JAILHOUSE ROCK

I 1957 var Elvis totalt eneherskende på de amerikanske hitlister, og hver ny single blev en klassiker. I samarbejde med det fantastiske producer/sangskriver team LEIBER/STOLLER blev titelmelodien til Elvis' tre film skabt.

TROUBLE

Det samme team skabte endnu en klassiker med dette blues inspirerede nummer fra 1958 filmen, KING CREOLE.

STEADFAST, LOYAL AND TRUE

Til samme film skrev Jerry Leiber og Mike Stoller denne skolesang, KING CREOLE blev Elvis' stærkeste kunstneriske film, instrueret af Michael Curtiz og med medspillere som Walter Matthau og Carolyn Jones.

WOODEN HEART

Efter at have aftjent 2 års militærtid blev Elvis relanceret i 1960 med et mere voksent image. Til filmen G.I.BLUES tog man en gammel tysk melodi, MUSS I DENN, og med engelsk tekst blev den til verdenshitteret WOODEN HEART.

BIG BOOTS

Til samme film blev der lavet en vuggesang, endnu en understregning af den familieappel, man ønskede, at Elvis' film skulle have. G.I. BLUES, såvel film som LP, blev en helt overvældende succes, også selvom Elvis var utroligt skuffet over begge.

CAN'T HELP FALLING IN LOVE

En klassiker blev denne sang fra en af Elvis' største successer, filmen BLUE HAWAII. Da Elvis begyndte at optræde live igen i 1969, afsluttede han næsten altid med denne melodi.

IN MY WAY/LONELY MAN

Filmen WILD IN THE COUNTRY blev Elvis' sidste forsøg på at lave en serios film. Disse to sange udmærker sig ved deres simple arrangementer og den indfolelse, med hvilken Elvis synger dem. Filmen floppede, og Elvis var dybt deprimeret.

WHERE DO YOU COME FROM? / GIRLS! GIRLS! GIRLS!

Film efter film blev optaget, der var nærmest tale om samlebandsproduktion. Der var ofte en del gode sange på soundtrack LP'erne som disse, men hver eneste film havde som regel også et par decidede rædsler.

IT HURTS ME

Midt i Beatles-feberens rasen syntes Elvis at vågne op med ønsket om at refokusere på sin karriere. Denne 1964-indspilning viser Elvis Presley i en mere moden udgave, både med hensyn til sangvalg og til sin egen fortolkning. Et ofte overset mesterværk.

VIVA LAS VEGAS

Selvom filmene efterhånden havde udviklet sig til parodier, leverede sangskriverne fra tid til anden rene genistreger. Doc Pomus og Mort Shuman havde allerede skrevet en stribe Elvis klassikere, da de i 1963 kommer med denne hyldest til spillebyen i den golde Nevada ørken.

THAT'S SOMEONE YOU NEVER FORGET

Elvis skrev ikke selv sange. Og alligevel er der her en undtagelse, som han lavede sammen med vennen Red West. Uden at det nogensinde er bevist, fortolker mange, der kendte Elvis godt, dette som en sang til og om hans mor.

IF I CAN DREAM

1968 blev året, hvor Elvis selv satte en stopper for den mislykkede filmkarriere og relancerede sig selv i det fremragende NBC TV show, blot kaldet "Elvis". I sidste minut blev denne "message song" inkluderet i showet. IF I CAN DREAM blev et hit og gav Elvis mod på at opdatere sit kunstneriske udtryk og image.

LOVE ME, LOVE THE LIFE I LEAD - FOOL - ALWAYS ON MY MIND - MY BOY

Den nyskabte succes i årene 68-70 blev imidlertid hurtigt aflost af en personlig nedtur. Ægeskabet med Priscilla gik i stykker, helbredet begyndte at svigte, og afhængighed af lægeordineret medicin tog magten fra Elvis. Musikken fra 1971 til Elvis' død i 1977 blev hans måde at få luft for sin personlige ulykke. Disse 4 sange handler om de mange dilemmaer, Elvis befandt sig i.

AN AMERICAN TRILOGY

I 70'erne optrådte Elvis over 1100 gange - spillede for mere end 6 millioner mennesker i USA, og konstant forsøgte han at tilføre sit show ekstra drama. Denne triologi over gamle amerikanske folkesange forblev et højdepunkt i Elvis' repertoire, og ydermere står den som et eksempel på, hvorledes Elvis insisterede på at dække hele den amerikanske musiktradition - sort som hvid.

IT'S EASY FOR YOU

Indspillet ved Elvis' allersidste pladesession opsummerer denne sang den overvældende del af Elvis' livsopfattelse og en væsentlig faktor i hans død.

ARE YOU LONESOME TONIGHT?

Denne gamle sang fra 1926 blev ikke alene en Elvis klassiker, men også endnu en sang, hvor igennem Elvis kunne udtrykke sin smerte og ulykke. Få uger før sin død stopper Elvis op midt i introduktionen til sangen: "Are You Lonesome Tonight?", han falder i staver midt på scenen, fremmumler til alle og ingen, eller måske blot til sig selv, "Yes I am, and yes I was". Tilsyneladende fortæbt i sin egen verden må en af hans assistenter råbe ham op for at få shower i gang igen.

Lysdesigner og scenograf: **Steven Scott**

Steven Scott har tidligere arbejdet sammen med Peter Schaufuss ved English National Ballet siden 1985 og fra 1990 ved Deutsche Oper Berlin som Direktør for Produktion og Planning. Mellem 1993 og 1994 har han skabt lysdesign for Peter Schaufuss' produktioner af SVANESØEN, TORNEROSE og NØDDEKNÆKKEREN for Deutsche Oper Berlin.

I 1996 skabte han scenografi og lysdesign til Schaufuss' produktioner af HAMLET på Kronborg og Det Kongelige Teater, København, og i februar 1998 skabte han scenografi til en ny opstætning af LA SYLPHIDE ved La Scala, Milano. Hans nye projekter for Peter Schaufuss Balletten inkluderer TJAJKOVSKIJ TRILOGIEN, HAMLET og ROMEO OG JULIE. Han skabte scenografien til verdenspremierer af Peter Greenaways produktioner af ROSA, A HORSE DRAMA, 1994 for Nederlands Opera, Amsterdam, og 100 OBJECTS TO REPRESENT THE WORLD, 1997 for Salzburg Festspiele. Han lavede lysdesign til Martine Müller ved Lyon Opera Ballet, Bern Ballet, Stuttgart Ballet og Gulbenkian Ballet, Lissabon.

Han samarbejdede på designs for de fleste af Michael Clarks produktioner igennem 80'erne, inkl. NO FIRE ESCAPE IN HELL, BECAUSE WE MUST og I AM CURIOUS ORANGE. Hans seneste scenografi for Clark inkluderer Oooo...(APOLLO) 1994 og Mmmm....(RITE OF SPRING) 1992.

I 1997 fik han sin første visual arts opstilling ved ZENTRAL-INSTITUT FÜR KUNSTGESCHICHE, München, som en lysinstallation. For William Tuckett og Royal Ballet Covent Garden skabte han scenografi og lysdesign for DANCE BITES, 1998. I 1996-97 samarbejdede han med William Tuckett på en lysinstallation ved fornyelsen af stedet af Royal Opera House, London, og for tiden arbejder de på design af en ny opførelse af TURN OF THE SCREW for Royal Ballet Covent Garden og den kommende sæson ved Sadler Wells Theatre, London, i 1999.

Steven Scott arbejder derudover med design til en ny ballet af David Bintley til Birmingham Royal Ballet i 1999.

Koreograf og balletchef: Peter Schaufuss

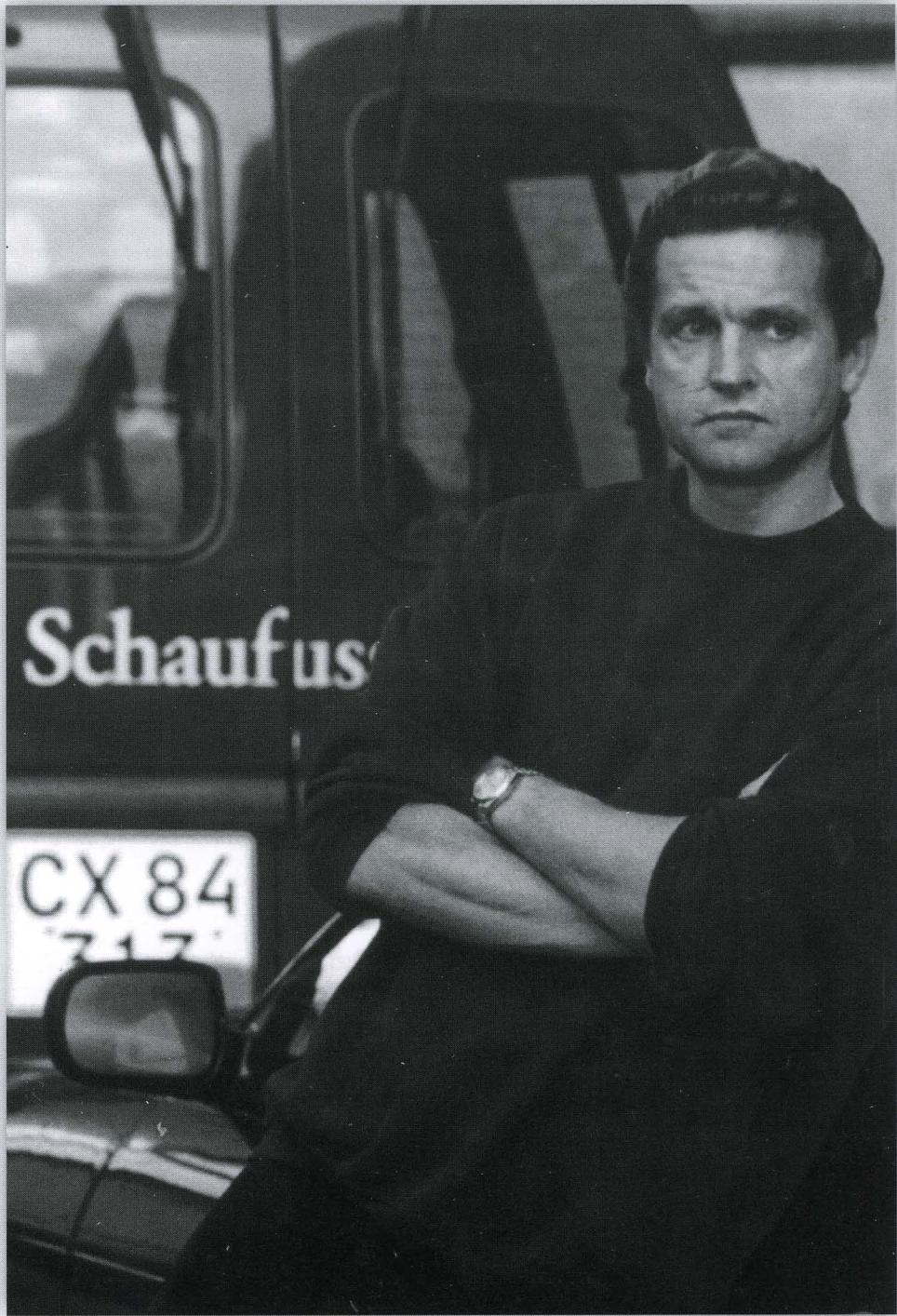
Peter Schaufuss er født i København som søn af Frank Schaufuss og Mona Vangaae, der begge var solodansere ved Det Kongelige Teater. I en periode var hans far også balletmester for Den Kongelige Ballet.

Peter Schaufuss blev optaget på Det Kongelige Teaters balletskole som 7-årig og fik sin debut i DON QUIXOTE-pas de deux'en, efter han var blevet optaget i kompagniet allerede som aspirant. Han fik kort efter tilbud fra Den Canadiske Nationalballet om at blive solist. Efter to sæsoner dér vendte han tilbage til København en kort tid, hvorefter han blev inviteret til at blive solodanser ved London Festival Ballet.

I denne periode etablerede Schaufuss sig som international gæstedanser i hele det klassiske repertoire – i kompagnier, der spændte fra Kirov-balletten i Skt. Petersborg til The Royal Ballet i London. Han arbejdede også med New York City Ballet og George Balanchine, som kredede to balletter til ham. Andre ledende koreografer, der også har skabt koreografier specielt til Schaufuss, er Roland Petit (ved Pariseroperaen), Sir Kenneth MacMillan og Sir Frederick Ashton.

Som iscenesætter og koreograf har Schaufuss opsat Bouronville's ET FOLKESAGN, NAPOLI og SYLFIDEN foruden GISELLE og de tre Tjajkovskij-klassikere SVANESØEN, TORNEROSE og NØDDEKNÆKKEREN. Desuden har han skabt sin egen balletversion over Shakespeares HAMLET.

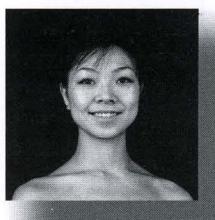
Schaufuss har medvirket som danser, balletchef og koreograf i et utal af tv-programmer, og han har haft sin egen tv-serie - først for BBC i England og sidenhen i mange andre lande. Han har modtaget adskillige internationale priser i anerkendelse af hans betydning for den internationale balletverden. I 1988

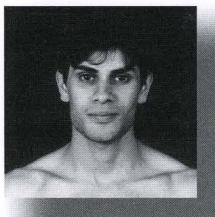
blev han Ridder af Dannebrog, og i 1995 blev han gjort til Officer af den belgiske Ordre de la Couronne.

Efter at have været chef for London Festival Ballet (nu English National Ballet), balletten ved Deutsche Oper i Berlin og Den Kongelige Ballet har Schaufuss nu etableret sit eget kompagni, Peter Schaufuss Balletten. Kompagniet har base i Holstebro og Ringkøbing Amt og er det første selvstændige, internationalt turnerende balletkompagni i Danmark. TJAJKOVSKIJ TRILOGIEN var åbningsforestillingen og derefter kom HAMLET. ROMEO OG JULIE er kompagniets 2. sæson premiere. For sin Tjajkovskij Trilogi har Peter Schaufuss modtaget den internationale, engelske balletpris THE RANDA AWARD samt STJERNEPRISEN fra Musikhuset Esbjerg

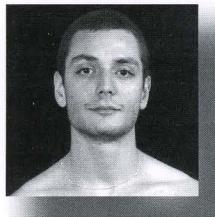
Kompagniets dansere

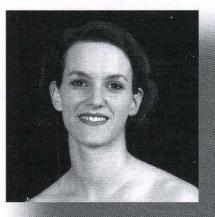
MAYUMI AIKO er uddannet i Japan ved Sata Kochi Ballet Studio, derefter Arts Educational London Schools og et år ved Central School of Ballet. Hun dansede ved åbningsceremonien ved de Olympiske Vinter Lege i Japan inden hun begyndte ved Peter Schaufuss Balletten i 1998. Hun har danset bl.a. LE CORSAIR pas de deux, COPPELIA, den lilla fe i TORNEROSE, FAUST og Puk i EN SKÆRSOMMERNATSDRØM.

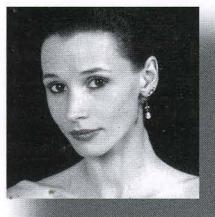
MAX AROVÉN studerede på Den Kongelige Svenske Balletskole. Der dansede han Basilio i DON QUIXOTE og Gennaro i NAPOLI. Ligeledes dansede han i Den Kongelige Svenske kompagni corps de ballet i DON QUIXOTE samt ROMEO OG JULIE. Sæsonen 97/98 arbejdede han med Victor Ullate Balletten hvor han dansede DON QUIXOTE og TEMAER OG VARIATIONER

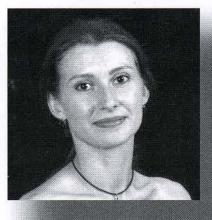
ALEXANDRE BOURDAT er uddannet ved Nationalkonservatoire i Avignon med lærere som Nicole Petracchi, Fred Martenni og Adam Lüders. Hos Ballet Nationale de Nancy har han bl.a. danset GISELLE, SYMFONI I D, FALL RIVER LEGEND, LA SONNAMBULE og SYMFONI I 3 SATSER. I perioden 1995-97 har Bourdat danset hos Patrick Kings Skånes Dansteater og skabt roller i CLOSE UP, OTHELLO, ULTIMATE OPHELIA, LOOSE ENDS og MAGMA.

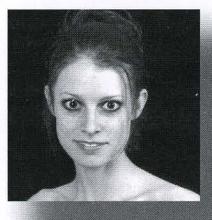
HILARY BRIGGS er uddannet ved Royal Ballet School, hvorefter hun sluttede sig til Sadler's Wells Royal Ballet (nu: Birmingham Royal Ballet). Som 'first artist' har Briggs danset solistpartier i TORNEROSE, SVANESØEN, NØDDEKNÆKKEREN, GISELLE, LES SYLPHIDES, FACADE, LA FILLE MAL GARDÉE og EN SKÆRSOMMERNATSDRØM. Hun danset med Malmö Balletten under ledelse af Jonas Kåge og Skånes Dansteater og Patrick King. Siden 1995 har hun været danser ved Tanztheater Wien, og sluttede sig til Peter Schaufuss Balletten i 1997 som en af de første medlemmer.

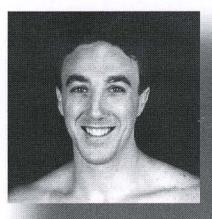
ZARA DEAKIN er uddannet ved Royal Ballet School, hvor Sir Frederick Ashton i 1985 skabte balletten FANFARE til hende i anledning af Dronning Elizabeths fødselsdag. I 1987 modtog Deakin Paul Clarke Prisen og blev medlem af Royal Ballet. Samme år blev hun engageret af Peter Schaufuss til English National Ballet, hvor hun bl.a. dansede hovedroller i APOLLON og GISELLE. Deakin dansede fra 1991 som solodanser ved Deutsche Oper, hvor hun bl.a. har danset APOLLON, AGON, SYMFONI I C, ASKEPOT, GISELLE, SYLFIDEN, RING UM DEN RING og LE SACRE DU PRINTEMPS.

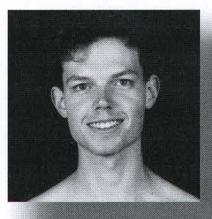
ANASTASSIA FEDOROVA er uddannet ved balletskolen i Varonje i Rusland. I 1991 blev hun ansat som solist i Boris Merchkof's kompagni ved Bolsjoj Teatret, og i 1992-94 var hun solist i Ballet Theatre Nadesja Pavlova i Moskva. Siden 1994-97 har hun været solist i Kreml under Andrei Petrows ledelse.

AMY HOLLINGSWORTH er uddannet ved Australian Ballet School i Melbourne. Umiddelbart efter sin uddannelse blev Hollingsworth medlem af Royal New Zealand Ballet, i 1995 blev hun forfremmet til solist og i 1996 udnævnt til solodanser. Hollingsworth har bl.a. danset hovedrollerne i ROMEO OG JULIE, EN SKÆRSOMMERNATSDRØM, AGON, SCHEHERAZADE, COPPELIA, LA FILLE MAL GARDÉE og ILDFUGLEN.

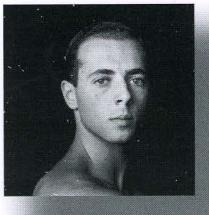
JULIAN LANKSHEAR er uddannet ved Australian Ballet School, Melbourne, og dansede med Queensland Ballet i 1993-97. I 1997 vandt han prisen for "Bedste Partner" ved "Maya" international ballet konkurrence i Moskva, og modtaget studielegat fra National Ballet Theatre. Ved Queensland Ballet har Lankshear danset hovedroller i GISELLE, NØDDEKNÆKKEREN og COPPELIA. Lakshear har også spillet i flere moderne stykker af Oceanske koreografer.

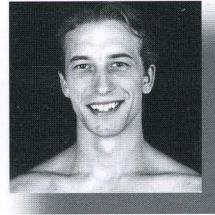
JURRIAAN LOOS er uddannet ved National Ballet Academy i Amsterdam og Royal Conservatory i The Hague. Hans instruktører var Jan Willern de Roo, Patric Decroix m.fl. Ved Royal Ballet of Flanders dansede han i BACH IN 4 VOICES (Christopher D'Amboise), GISELLE, COPPELIA og NØDDEKNÆKKEREN. Ved State Theatre of Baden dansede han i FARINELLI, SEVILLANAS/TARANTELLA, BOLERO, ALLEGRO TONGABILE, SALOME, ANATEVKA og DIE ENTFÜDCHRUNG EUROPA.

CAROLINE PETTER dansede med Malmö Balletten 1988-95 og derefter hos Skånes Dansteater under ledelse af Patrick King. Petter er uddannet ved Royal Ballet School i London og har bl.a. danset hovedpartierne i SVANESØEN, ROMEO OG JULIE, NØDDEKNÆKKEREN, FIRE TEMPERAMENTER, ALLEGRO BRILLANTE og WHO CARES?. Petter har desuden danset et moderne repertoire herunder MELLEM TO VANDE af Robert North og ULTIMATE OPHELIA af Ingun Bjørnsgaard.

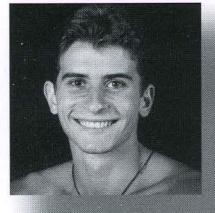
GAETANO POSTERINO er uddannet ved National Ballet School af Canada i Toronto. Han har danset som solist forskellige steder i Italien, og modtog en guldmedalje fra den Internationale Danse Konkurrence i Rieti. Han har danset for San Fransisco Ballet, Birmingham Royal Ballet og English National Ballet. Siden 1994 har han danset med Richard Werlock Ballet i Luzern, Schweiz, ligeledes med andre internationale koreografer. Han har bl.a. danset ROMEO OG JULIE, SVANESØEN, GISELLE, CHINA DOGS IN SCOTTISH SKIRT og PENGUIN CAFE.

JOSEF VESELY er uddannet i Sydney ved McGrath's Academy, hvor han bestod med UG i ballet og stepdans. Derefter blev han uddannet ved Australian Ballet School i Melbourne, hvor han også modtog "The Noel Pelly Special Achivment Award". Efter uddannelsen, dansede han ved Quweensland Ballet i 1995-97. Hans brede repertoire omfatter NØDDEKNÆKKEREN, COPPELIA, YOU BRIGHT AND SHINING ANGELS og PIRATES OF PENZANCE og ROMEO OG KULIE. Hans moderne roller omfatter JUBULA, THE THLKING STONE og PERSPEKTIVES.

LISA PROBERT er uddannet ved Royal Ballet School og har medvirket i en lang række skoleforestillinger samt ved opførelser af TORNEROSE på Covent Garden. Probert har desuden danset i Ashtons LES PATINEURS og ASKEPOT ved City Ballet of London samt i Derek Deans produktion af SVANESØEN ved English National Ballet.

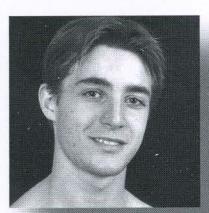
PANTELIS ZIKAS er nyuddannet fra Ballet Central, hvor han er blevet udmærket med Solo Seal Award og en sølvmedalje fra Adeline Geneé Awards. Zikas deltog i 1993 og 1995 i Eurovisionskonkurrencen og dansede i MANON ved Royal Ballets Grækenlandsturné i 1996.

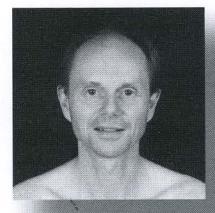
ZOË RAYNE er uddannet ved Rambert Ballet School fra 1994-97. Hun har danset i TORNEROSE, og i et nutids kompagni Moving Visions med Ross McKim som direktør fra 1995-97. I april 1998 dansede hun i Lyn Seymours ballet i Earls Court, London.

ADRIENNE MATHESON er ansat som lærer og instruktor ved Peter Schaufuss Balletten. Hun var i 1976-85 solodanser ved The Royal New Zealand Ballet. Allerede i 1985 indledtes det første samarbejde mellem Matheson og Schaufuss, idet hun i tre år dansede ved English National Ballet under ledelse af Schaufuss. Siden 1996 har hun fungeret som koreografisk assistent ved Det Kongelige Teater og som assisterende balletmester ved Skånes Dansteater.

JUAN RODRIGUEZ er uddannet i Bilbao i Spanien og ved London Studio Centre. Han har danset i PAQUITA, NØDDEKNÆKKEREN, SVANESØEN og SUITE FOR DANCERS. Han har ligeledes danset med Royal Ballet Kenneth MacMillans MANON.

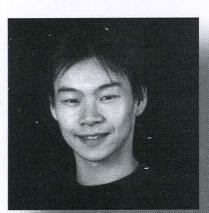
ADAM LÜDERS Adam Lüders er uddannet på Den Kongelige Danske Balletskole. I 1968 blev han ansat ved korpset og dansede snart hovedpartierne i bl.a. Flemming Flindts NØDDEKNÆKKEREN, SVANE SØEN og en del Bournonvilleballetter. I 1975 blev han optaget ved New York City Ballet. Her skabte George Balanchine balletter specielt til ham. Bl.a. KAMMER MUSIC NO. 2, WALPURGISNACHT BALLET og NOAH AND THE FLOOD. I sin tid ved New York Ballet dansede han de fleste af hovedpartierne. Koreografer som Christopher D'Amboise, John Taras og Paul Mejia, har alle skabt balletter specielt til Adam Lüders. Har desuden selv undervist mange af stjernerne ved New York City Ballet og Den Kongelige Danske Ballet.

FIONA SIMPSON er uddannet ved Royal Ballet School. Siden 1994 har hun danset med Weiner Ballet Theatre med solistroller i både SVANESØEN og TORNEROSE, og i 1995 dansede hun desuden Den Gode Fe i Cwmni Ballets opsetning af CINDERELLA.

QUANG VAN er uddannet ved Central School of Ballet i London og har bl.a. danset med Northern Ballet Theater og British Gas Central Ballet. Quang Van medvirkede i Matthew Bourne og Adventures in Motion Pictures's kritikerroste publikumssucces, SWAN LAKE. I sæsonen 1996-97 dansede Quang Van med Skånes Dansteater, hvor han bl.a. medvirkede i ULTIMATE OPHELIA af Ingun Bjørnsgaard og OTHELLO af Patrick King.

Tak til

Holstebro Kommune	PricewaterhouseCoopers	Jørn Qviste	Toyota
Ringkjøbing Amt	Rådhuskælderen, Holstebro	Peter Ernst Lassen	Thor
Musikt. HolstebroHallen og personale	Margaret Papoutsis	Ole Thyregod	Thorkild Thyrring
Nissan Motor Danmark a/s	Michael With	Hanne Zederkof	Have PR
Bruhn	Harlequin Flooring	Ballet Boutique	Kiis Buur
Unisys	Nagstrup Radio, Holstebro	Freeds	Elvis Presley Museum, Odense
Hotel Royal	Holstebro Medie Værkstedet	Musihuset Aarhus og personale	Kims Garage
Ege Tæpper	Kirsten Rasmussen	Johansen Bogtryk + Offset ApS	Ernst Mikael Jørgensen
Fredgaard	Francine Hudson	Benns Rejser	Aage Lundgaard
City Gym, Holstebro	Ole Nørlyng	NF Turistbusser	Atlantis Lys
Bjerre Skilte	Helen Pedersen	Diesel	

Produktion & Design, konsulent: Steven Scott

Scenografisk produktion: Kim's Garage

Tekniske konsulenter: Matthew McConnell

Raphael Demangeat

Brian Rowlands

Lysteknik: Jesper Schlüter

Dorte Bech

Kostumeproduktion: Kirsten Rasmussen

Produktionsgarderobeassistent: Miranda Hudson

Dekorationsmaler: Søren Hornemann

Produktionsrådgivning: Q2Q Productions Ltd.

Lysudstyr leveret af: Stagelite

Lyddesign: Yianni Papoutsis

Transport af: JTB Transport

Forretningsfører: Lisette Stobbe

Kompagni & Scene manager: Yianni Papoutsis

Kontorassistent: Lydia Sørensen

Gaderobeassistent: Janne Boisen

Information & Marketing: Have PR & Kommunikation

Programlayout: Medie Maskinen

Plakat & Programfotos: Michael With

Tryk: Johansen Bogtryk + Offset ApS

OFFSET ELLER DIGITAL ...vi finder en løsning

GRUNDLAGT 1914

Johansen Bogtryk + Offset ApS

Galgemosevej 29 . 7500 Holstebro
Tlf. 97 40 22 33

Peter Schaufuss Balletten

MUSIKTEATRET DK 7500 Holstebro Danmark Tel.: +45 97 40 51 22 Fax: +45 97 40 78 60